

Nejen
TEN, KDO UTŘE NOS,
ale i další divadelní vystoupení Sedlaňovského ochotnického souboru MAX:

LUCERNA	SLÁDCI
TREPERENDY	TALISMAN
BARON KAPLAN	OBRÁZKY Z RUSI
PRÁVO NA HŘÍCH	HRÁTKY S ČERTEM
MEZI NÁMI ZLODĚJI	MALOMĚSTSKÉ KLEPNY
PAN RADNÍ SI NEVÍ RADY	POVÍDKY HANSE SACHSE
KRAKONOŠOVY POHÁDKY	DALSKABÁTY HŘÍŠNÁ VES
ÚPLNĚ ZBYTEČNÉ PAROHY	SETKÁNÍ S HANSEM SACHSEM

DVĚ POHÁDKY JAROSLAVA KOLODĚJE

Divadlo Sedloňov

Podle materiálů Hanky Drašnarové, Václava Vojtěcha a něco, co si pamatuju já.

Na konci listopadu se sešli někteří členové bývalého (nebo stále v „ilegalitě“ působícího divadelního souboru MAX Sedloňov) – pořádá dosud divadelní plesy, (na ten příští si rezervujte termín 15.3.2025), v příjemném prostředí hospůdky Sedloňovský dvůr. Z jejich vzpomínek a z dokumentace, kterou vzácně zachovala Hana Drašnarová, bývalá sedloňovská paní ředitelka školy, současná sedloňovská knihovnice a jedna z velkých opor našeho ochotnického divadla, jsem se pokusil sestavit následující přehled činnosti sedloňovských ochotníků, v období od 50. let minulého století do nedávné – vlastně už skoro dávné, minulosti.

Období od roku 1945 do poloviny 50. let je pro nás bohužel poněkud zahaleno mlhou nevědomosti. My si to nepamätujeme, ti, co si to pamätovali, už mezi námi nejsou. Je ovšem pravdou, že tradice sedloňovského ochotnického divadla je stará přes 100 roků, doklady o tom podávají zachované divadelní plakáty z té doby. Můžete je spatřit v expozici naší obecní pamětní síně. Tehdy to bylo divadlo německé, s názvem Diletanten Theater von Sattel. Krásný název!

Těhle kapitole sedloňovského divadla bychom se chtěli věnovat v jiném materiálu. Tento článek je věnován dějům novějším, kdy sedloňovští ochotníci byli aktivními hybateli kultury v naší obci.

Tato dlouhodobá tradice vyústila až do divadelního souboru MAX, který jsme pojmenovali po našem skvělém, dlouhodobém a divadlo milujícím členu, panu Maxu Schmidtovi, který nás, myslíme si že předčasně, opustil. Samozřejmě, že vzhledem k tomu, že lidská paměť je děravá, tak i tento přehled si neklade nárok na vyčerpávající informace. Mnoho údajů zde jistě chybí, jako třeba to, že s ochotníky v období po válce, také hrál tehdejší sedloňovský duchovní správce, P. Oldřich Henych, pozdější děkan a biskupský notář v Holicích. Odpočívá na zdejších hřbitově. Na režii se jistě podílel i ředitel olešnické školy pan Frinta, zapálený divadelník, inscenátor velkých ochotnických představení, např. v přírodním divadle v Tisu (dnes již zaniklém).

MEZI ROKY 1950 – 1960

LUCERNA

Tuhle slavnou hru Aloise Jiráska sehráli sedloňovští ochotníci někde počátkem 50. let. Domnívám se, že **režii měl pan řídící Frinta z Olešnice**, v té době úspěšný realizátor ochotnických divadelních inscenací.

Hráli: mlynář – Luboš Duzbaba, Hanička – Lenorka Feiksová (po odstěhování ze Sedloňova se stala? obětí brutální vraždy „slavného“ vraha Mrázka), kněžna - Marie Šmídová (sestra mé matky), dvojice vodníků - bratři Václav a Jaromír Grulichové, Braha - Oldřich Mencl, dále Jan Kuchař, jednoho z muzikantů Vendelín Bělobrádek, Božena Divišová – babička, Rudolf Marván st. a další.

SLÁDCI

Tuto hru se zpěvy a tanci napsal jako svou jedinou hru K. J. Erben pro studentské divadlo a hudbu k ní složil oppočenský rodák P. Josef Vorel. Další úprava divadelní hry provedl Jan Tureček Jizerský.

Sedloňovští se jí zhostili asi úspěšně. Podrobnosti ovšem nemáme.

Podle vyprávění mého tchána Rudolfa Marvána při pohostinském vystoupení, snad na jevišti ve Sněžném, v jedné roli vystoupila na jeviště paní Divišová (manželka truhlářského mistra pana Diviše). S nástupem na jeviště svůj text zapomněla. Spráskla ruce a k překvapeným divákům se přiznala: „*Lidičky, lidičky, odpusťte mě to, já jsem to všechno zapomněla*“. Diváci ji jistě odměnili potleskem.

TREPERENDY

Slavný kus Carla Goldoniho sehrála ještě sedloňovská “stará garda“ někde v 60. letech. Existuje z tohoto představení fotodokumentace, dle níž je možné identifikovat, jednotlivé herce. Kdo režiroval není bohužel jasné, mohl by to být třeba i olešnický pan učitel Frinta??

Hráli: Max Schmidt, Josef Bahník, Marie Bělobrádková, Josef Kočmíd, Elfri-da Vondřejcová, Gerlinda Machová, Luboš Duzbaba, Anna Bahníková, Jaroslava Prokopová, Václav Klouček, Vendelín Bělobrádek, Pavel Cserenyi (dvojrole), Ger-hard Mach, Josef Remeš, Jan Kuchař.

O více jak 45 let později se k tomuto titulu vrátili sedloňovští ochotníci znovu, aby ho, opět s úspěchem, předvedli divákům. Ovšem se zcela jinými herci a herečkami.

ROK ??? – PŘELOM 60. AŽ 70. LET

BARON KAPLAN

Později slavný autor Jaroslav Dietl napsal tuto hru někde na konci 50. let, v roce 1958 vznikl televizní film s Rudolfem Deylem ml. v hlavní roli.

Kdy po tomhle budovatelském titulu sáhli sedloňovští ochotníci není úplně jasné, z několika dochovaných černobílých fotografií to nelze identifikovat. Režíroval pravděpodobně Luboš Duzbaba, který byl v těch letech duší sedloňovských ochotníků. Sám také ve hře hrál, možná že titulní roli.

Z fotek lze odvodit herce Hanu Marvánovou (Ježkovou), Marii Bělobrádkovou (Janečkovou), Václava Kloučka (Olešnice), Josefa Nevěřila, Bohuslavu Duzbabovou, Gerlindu Machovou (Povolnou), Maxe Schmidta, Mirku Jakubíkovou (Cserenyiovou), Františku Jakubíkovou (?), Milenu Novotnou (Limmlovou – učitelka) a další. Podrobnější fakta dnes lze jen stěží dopídit, většina aktérů už dnes není mezi námi, hrají na zcela jiném jevišti někde nahoře.

ASI ROK 1970 ?

PRÁVO NA HŘÍCH

Tuhleto prvorepublikovou konverzačku od autora (napsal také divadelní předlohu filmu Lidé na kře) Viléma Wernera, už v roce 1932 zfilmoval režisér Vladimír Slavínský s celkem neznámými herci, kromě Zdeňky Baldové. Jak se k ní sedloňovský soubor dostal? Byla asi v nabídce Dilie.

Režíroval Luboš Duzbaba, hráli Josef Ježek, Hana Marvánová (Ježková), Rudolf Marvan ml., Luboš Duzbaba, Bohuslava Duzbabová, Marie Meierová a další.

ROK 1971/72 ??

PAN RADNÍ SI NEVÍ RADY

Bohužel v tuhle chvíli si nejsem jistý, v kterém roce a kdy měla tahle nenáročná konverzačka od málo známého Michala Baluckého premiéru.

Každopádně víme, že režíroval ještě Luboš Duzbaba a hráli Josef Ježek, Hana Ježková, Alena Pospíšilová, Luboš Duzbaba, Marie Janečková, Jan Kosť.

ROK 1973

ÚPLNĚ ZBYTEČNÉ PAROHY

Premiéra někdy na jaře 1973 – asi 15. května.

Počet repríz není bohužel znám.

Z dochovaného plakátku je patrné, že jedna repríza byla 27. listopadu 1971 v Bystřem, na oslavách jejich 100 let ochotnického divadla.

Hru režíroval Josef Ježek, návrh scény dtto. Masky pan Břetislav Černý z Kamenice. Hráli Josef Ježek, Luboš Duzbaba, Rudolf Marvan ml., Milan Šinták, Max Schmidt, Alena Pospíšilová, Hana Ježková, Marie Meierová, Hana Drašnarová, Pavel Cserenyi, Libuše Duzbabová. Kostýmy půjčovna krojů Liberec.

Slavnou hru slavného francouzského autora bláznivých komedií jsme myslím nezahráli špatně. Pro písničku, která byla součástí hry, v kankánovém rytmu, jsme dokonce nechali složit melodii u rychnovského pianisty a autora pana Jana Haška. Kdo ví, kam se ten jeho rukopis melodie poděl.

Zachovala se recenze na naše představení, kterou napsal rychnovský Vladimír Hofrichter, který byl na představení 15.5. jako porotce, spolu s Josefem Divíškem a prof. Janou Albrechtovou. Z jeho hodnocení vybírám: „Závěrem jenom konstatuji, že kromě souboru v Pěčíně jsem tak dobré divadlo na vesnici neviděl...!“

Tak to asi nebylo špatné.

TALISMAN

Předpremiéra 5. 5. 1973 v kulturním klubu JZD v Chlenech.

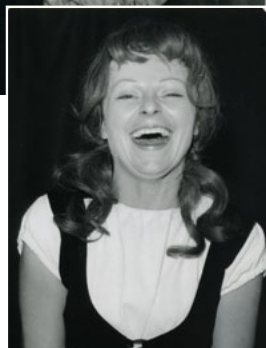
Premiéra v Sedloňově 9. a 12. května 1973.

26. 4. 1974 – zakončení okresní divadelní přehlídky ve Slatině nad Zdobnicí

Tuhle známou hru Johana Nepomuka Nestroye režíroval Josef Ježek, který také navrhl scénu, masky Hana Drašnarová. Kostýmy z půjčovny (půjčovna krojů Liberec). Inscenace měla také písničky, takže hudební doprovod zařídil na harmoniku pan Josef Brázda z Končin, (bývalý regenschori sedloňovského kostela).

Hlavní roli Tituse Zrzavého, potulného holiče, ztvárnil Luboš Duzbaba. Dále Marie Janečková, Eva Pilařová (Vojtěchová), Václav Vojtěch, Hana Ježková, Hana Drašnarová, Alena Pospíšilová, Josef Ježek, Max Schmidt, Pavel Cserenyi, Jan Kostř.

Počet repríz není bohužel znám, ale inscenace to byla úspěšná, byli jsme s ní na okresní přehlídce divadelních souborů v Chlenech (předpremiéra) a potom na přehlídce ve Slatině n.Zd. Z Inscenace se zachoval plakát, divadelní program a pozvánka na rozloučení s Talismanem, které se konalo 17.11. ve škole. A také černobílá fotodokumentace (Bože, jak jsme byli všichni mladí!)

Z představení ve Slatině existuje dobová kritika Vladimíra Hofrichtera v Ochoťnickém zpravodaji 1974.

ROK 1974

SETKÁNÍ S HANSEM SACHSEM

Premiéra v Sedloňově 20. dubna 1974.

Pokus o rekonstrukci středověkých frašek německého autora Hanse Sachse (1484 – 1576), jak se možná hráli v době, kdy je tento meistersinger, básník a dramatik, původním povoláním švec, napsal někdy na počátku 16. století. Jeho postava je zachycena v opeře Richarda Wagnera Místí pěvci norimberští.

Sedloňovští si z jeho tvorby vybrali pět frašek v režii Josefa Ježka, který zároveň navrhl i scénu. Masky Hana Drašnarová, kostýmy vytvořili členové souboru.

Nemocný sedlák – hráli Jan Kost, Max Schmidt, Václav Komůrka, Pavel Cserenyi, Václav Vojtěch.

Čert a bába – hráli Luboš Duzbaba, Marie Janečková, Eva Vojtěchová, Hana Ježková.

Žhavé želízko – hráli Alena Pospíšilová, Hana Drašnarová, Max Schmidt.

Toulavý student v paradýzu – hráli Václav Vojtěch, Jan Kost, Hana Ježková.

Kramářská nůše – hráli Josef Ježek, Pavel Cserenyi, Hana Drašnarová, Max Schmidt, Marie Janečková, Eva Vojtěchová.

Myslím, že jsme s touhle inscenací vystupovali také na tehdejší okresní přehlídce divadelních souborů v Chlenech. Z představení je zachovaná černobílá fotodokumentace.

ROK 1975

OBRÁZKY Z RUSI

Premiéra 1. 5. 1975

Pod tímhle titulem se skrývaly tři jednoaktovky ruských autorů:

Petrohradský lichvář od N.A Někrasova

Bankovní jubileum od A.P.Čechova

Medvěd od A. P. Čechova

Úprava a režie Hana Drašnarová a Josef Ježek, scéna Josef Ježek, kostýmy Půjčovna Liberec, masky Hana Drašnarová.

V Lichváři hráli Josef Ježek, Eva Vojtěchová, Václav Vojtěch, Josef Dusílek (Bys-tré), Max Schmidt, Václav Komůrka, Marie Janečková, Václav Grulich.

V Bankovním jubileu Václav Vojtěch, Alena Pospíšilová, Max Schmidt, Hana Drašnarová, Václav Grulich,

A v Medvědu Hana Ježková, Josef Ježek, Sláva Rousek.

Tohle také nebylo špatné představení. V Medvědu, když jsem před Hankou poklekl, tak kalhoty z půjčovny nevydržely ten nápor a praskly ve švu v rozkroku od poklopce až po zadní pásek. Diváci se mohli potrhát. Já jsem to musel dohrát i s tímto kostýmním handicapem.

ROK 1984

KRAKONOŠOVY POHÁDKY

Předpremiéra 23.4.1984

Premiéra 30.4.1984 v pohostinství Jednota Sedloňov

Počet repríz není znám.

Tuhle pohádku Jiřího Tíbitanzla režíroval Josef Ježek. Ten také hrál roli Krakonoše – vypravěče a dále pak hráli Jaroslava Marvanová, Hana Drašnarová, Eva Vojtěchová, Hana Ježková, Bohumír Joo, Pavel Cserenyi a Max Schmidt.

Scéna a návrhy kostýmů Jarmila Haldová. Zachovaly se návrhy Jarmiliniých kostýmních návrhů.

Jirku Tibitanzla jsem znal osobně. Byl divadelník, psal hry pro děti, byl velký fan-
da filmových klubů, v Havířově měl vlastní divadélko Kruh, s kterým jezdil po re-
publice. Zemřel v roce 2006.

ROK 1997

DALSKABÁTY HŘÍŠNÁ VES ANEB ZAPOMENUTÝ ČERT

Premiéra Sedloňov 22. 3. 1997

5× Sedloňov – 377 diváků

2× Deštné 23. 3. 1997 v 13 a 17 hodin na sále Národního domu – 800 diváků

1× Kounov

Poslední představení v Sedloňově 24. a 25. 5. 1997 v Grulichově hospodě.

Režii tohoto úspěšného představení měly Hana Drašnarová a Jarmila Škodová.

Účinkující podle fotografií Max Schmidt, Arpád Lörinz, Hana Drašnarová, Josef Ježek ml., Jarmila Škodová, Bohumír Joo (Trepifajksl), Jan Derner, Hana Ježková, Šárka Brázdová, Václav Vojtěch, Pavel Cserenyi, Jakub Halda, Vendula Domšová, Eliška Tolarovičová, Luboš Domša, Pavlína Ježková, Monika Soligová.

ROK 1998

POVÍDKY HANSE SACHSE

Premiéra 2. 5. 1998

3× Sedloňov (93, 137, 76 osob)

2× Deštné (46,77)

1× Osečnice (96), Kounov, Mezilesí (53)

U příležitosti oslav 100. výročí ochotnického divadla v Sedloňově se hráli sedloňovští za pomoci deštnských ochotníků znovu středověké frašky Hanse Sachse. Na režii se podíleli Jarmila Škodová, Josef Ježek a Bohumír Joo. Tentokrát ve scéně Jarmily Haldové, s kostýmy Jaroslavy Marvanové (dle návrhů J. Haldové). Hudební doprovod na kytaru Jaruška Marvanová.

Obsazení dle fotografií Jarmila Škodová, Eva Vojtěchová, Štěpánka Haldová, Jaroslava Marvanová, Josef Halda, Hana Drašnarová, Max Schmidt, Arpád Lörinz, Hana Ježková, Hana Marvanová, Josef Ježek, Bohumír Joo, Helena Čermáková, Pavel Cserenyi, Jan Derner.

Po 24 letech jsme znovu oprášili starou úspěšnou inscenaci, ovšem v poněkud jiném obsazení. I tato varianta měla úspěch u publika. Vidělo jí více jak 600 diváků.

ROK 1999 – 2000

MALOMĚSTSKÉ KLEPNY – celkem 12×

Premiéra 5.6.1999

4× Sedloňov (116 + 94 + 83 + ?)

1× Osečnice (115), Bystré (103), Rychnov n. Kn., Mezilesí (45), Opočno, Peklo nad Zdobnicí, Vamberk

Tuhle hru od klasika a autora operních libret Karla Sabiny režírovali společně Jarmila Škodová a Josef Ježek. Podle dochované kopie plakátu hráli Hana Drašnarová, Štěpánka Haldová, Hana Ježková, Jaroslava Marvanová, Kamila Marvanová, Jarmila Škodová, Eva Vojtěchová, Pavel Cserenyi, Jan Derner, Jan Grulich, Josef Halda ml, Josef Ježek, Bohumír Joo, Václav Vojtěch, Helena Čermáková.

Škoda, že není zachyceno, kolik diváků při těch 12 reprízách tuhle hru vidělo.

ROK 2001 – 2003

TREPERENDY

Představení pro V.I.P. přátele se hrálo v Grulichově hospodě 26.5.2001. Premiéra byla asi již dříve.

5× Sedloňov

1× Bystré, Peklo nad Zdobnicí, Meziměstí, Nový Hrádek, Kounov, Chrast u Chrudimi, Osečnice, Vamberk, Opočno, Rychnov nad Kněžnou, Deštné

Úspěšnou komedii italského klasika Carla Goldoniho režírovala deštnská Jarmila Škodová. Krásnou „benátskou“ scénu navrhla Jarmila Haldová, stejně tak i povedené kostýmy, které byly prací Jaroslavy Marvanové a která doprovázela písně na kytaru.

V divadle hráli (podle dochovaných fotografií K. Ouřadové) Václav Vojtěch, Josef Ježek, Josef Halda ml., Jan Derner, Štěpánka Haldová, Eva Vojtěchová, Hana Ježková, Jarmila Škodová, Ruda Kratochvíl, Jakub Halda, Kamila Marvanová, Pavel Cserenyi, Jaroslava Marvanová, Bohumír Joo, Helena Čermáková, Hana Drašnarová, L. Čtvrtečková.

Byl to takový návrat ke kořenům, stejnou hru hráli sedloňovští o generaci dříve. Asi také stejně povedeně, jen neměli takové možnosti hostování. Byli jsme s ní i na přehlídce v Meziměstí. Při nějakém rozhovoru v novinách jsem řekl tuhle „chytrou“ větu: „Zkoušení divadla je tvůrčí proces, díky němuž se z šedého ptáčka vyklube Pták Ohnivák“. (výstřížek z novin, asi krajská příloha Mladé fronty – nedatováno).

ROK 2004

MEZI NÁMI ZLODĚJI - celkem 4×

Sedloňov 2× (116 + 69)

1× Osečnice (73), Deštné (135)

Dvě frašky Emila Artura Longena, známého kabaretiéra a autora hry C. a k. polní maršálek, s názvem Moje – tvoje a Ministr a jeho dítě, si režisér Josef Ježek upravil do současnější podoby a doplnil o některé písničky a kuplety. Scénu vytvořila opět Jarmila Haldová, kostýmy Jaroslava Marvanová.

Harmonika Rudolf Kratochvíl, kytara Jaroslava Marvanová.

Hráli Jaroslava Marvanová, Rudolf Kratochvíl, Jan Derner, Vilém Matyáš, Jarmila Škodová, Kamila Marvanová, Hana Mičkechová. V druhé části pak Josef Ježek, Štěpánka Haldová, Helena Čermáková, Eva Vojtěchová, Václav Vojtěch, Hana Ježková, Jan Derner, Jakub Halda, Pavel Cserenyi, Hana Drašnarová.

S tím Longenovým textem jsem naložil poněkud volněji, ale snad to autorovi nevadilo. V té době se už projevoval problém, jak dát lidi dohromady, každý byl dost zaneprázdňen a to se odrazilo i na počtu repríz.

ROK 2006 – 2007

HRÁTKY S ČERTEM – celkem 12×

Tentokrát Hrátky s čertem trochu jinak

Premiéra 7. 5. 2006 v Grulichově hospodě.

3× Sedloňov

3× Deštné

1× Osečnice, Bystré, Solnice, Pohoří, Peklo nad Zdobnicí, Javornice

Režii měla Jarmila Škodová, výprava Jarmila Haldová, kostýmy a hudba Jaroslava Marvanová. Hráli Milan Bůžek (Martin Kabát), Pavel Cserenyi, Helena Čermáková, Jan Derner, Hana Drašnarová, Luboš Duzbaba, Jakub Halda, Josef Halda, Štěpánka Haldová, Josef Ježek, Hana Ježková, Rudolf Kratochvíl, Lucie Lukešová, Jaroslava Marvanová, Vilém Matyáš, Jarmila Škodová, Eva Vojtěchová, Břetislav Verner.

Jarmila Škodová si text poněkud upravila a zmodernizovala, např. Lucifer na kolečkovém křesle a pod. Inscenace měla, jak je vidět z přehledu repríz, velký úspěch.

ROK 2009

TEN, KDO UTŘE NOS – celkem 6×

Premiéra Sedloňov 6. 6. 009.

2× Sedloňov (54 + 93)

1× Osečnice (51), Pohoří (75), Bystré (67), Rychnov nad Kněžnou (95)

Celkem tuto hru vidělo 435 diváků.

Z díla známého francouzského komediografa Feydeaua si sedloňovští vybrali jeho frašku Ten kdo utře nos. A na režii zlákali dobrého kamaráda, sedloňovského chalupáře, náchodského rodáka, filmového režiséra Jana Schmidta.

V hlavní roli Edmonda Pontagnaca Josef P. Halda. Dále hráli Ruda Kratochvíl, Vojtěch Korotvička, Václav Vojtěch, Josef Ježek, Jakub Halda, Pavel Cserenyi, Hana Ježková, Jaroslava Marvanová, Eva Vojtěchová, Hana Drašnarová, Štěpánka Haldová, Kateřina Geržová, Ludmila Joo. Scéna Jarmila Haldová, kostýmy Jaroslava Marvanová. Součástí souboru byla také Líba Jacková (Čtvrtečková).

Dochoval se program sedloňovské premiéry a také program vydaný při repríze v Rychnově nad Kněžnou dne 2. 12. 2009. Zároveň i dvě kartičky s kresbami jednotlivých postav, jak je ztvárnila Jarmila Haldová. A soubor skvělých barevných fotografií.

Tohle představení jsme už hráli na mobilním podiu v prostorách tělocvičny, v budově bývalé školy – dnes OÚ. Jeviště v budově hospody u Grulichů už nebylo k dispozici, zasáhla privatizace a také ne zcela dobrý stavební stav objektu. Dnes je z hospody rekreační objekt. Z pěkných barevných fotografií je patrné, že pro tuto novou scénu vyrobila Jarmila Haldová krásnou malovanou oponu s nápisem Sedloňov sobě, která je dnes umístěná ve vstupu budovy OÚ.

ROK 2014

DVĚ POHÁDKY JAROSLAVA KOLODĚJE

ANEB JEŽIBABY Z BABÍNA A JAK SE PEKLO ZADLUŽILO (1×)

Pohádku Jaroslava Koloděje si sedloňovský soubor vybral po delší pauze.

Premiéra Sedloňov 31.5.2014

V úpravě a režii Josefa Ježka, kostýmech Jaroslavy Marvanové, scéně Jarmily Haldové, hráli Hana Ježková - ježibaba Klottylda, Eva Vojtěchová – ježibaba Matylda, Hana Drašnarová – ježibaba Kordula, Vilém Kozel, Štěpánka Haldová, Jakub Halda,

a Ludmila Joo. (Ježibaby z Babína). V Zadluženém pekle potom František Pátek, Štěpánka Haldová, Eva Vojtěchová, Hana Ježková, Hana Drašnarová, Miloslava Brázdová, Jaroslava Marvanová, Vilém Kozel, Jakub Halda, Kateřina Geržová, a Josef Ježek.

Představení bylo směřováno hlavně na děti, ale je pravdou, že i herci si ho náramně užili. Ostatně zachované fotografie o tom svědčí.

Jak je vidět, sedloňovští ochotníci nebyli žádná „ořezávátka“. Ze slavné tradice nám dnes zůstaly jen ty plesy. Třeba se ještě zablýská na lepší časy.

Josef Ježek

To mně vybylo - Dodělat popisky

Barokní jubileum ??????

Čarodějnice ???????

Osoby a obsazení -
Ten kdo utře nos / Sedloňovský divadelní spolek MAX
Vystřihovánka

zadní strana obálky